

Vi har siden 1994 hatt et forskriftsfestet krav til at alle som driver jakt på elg, hjort og rådyr, skal ha tilgang til en godkjent ettersøkshund. NKK's konkurranseblodspor ble valgt som testkriterium, i tillegg til ferskspor etter hjortevilt.

Ettersøksarbeidet i Norge – før og etter 2016

NÆR 20 ÅR har gått og ordningen har hverken vært revidert eller endret. Flere har kommet med innspill til Miljødirektoratet (tidligere DN) for å bidra til et løft av ordningen, men så langt har innspillene falt på stengrunn.

Friskt i minne har vi prosjektet som ble igangsatt i regi av DN (nå MiDi) for test av våre ettersøkshunder med sporing på GPS-merket elg. Jegernes Interesseorganisasjon mener at prosjektet avslørte direktoratets store kunnskapshull i forhold til hva en ettersøkshund jobber med. – Og sannelig ble det bråk. DN konkluderte med at «... hundene er ikke bra nok». NJFF hylte på barrikaden og sa at; «... hundene våre er gode nok».

Det gjøres og kreves mye for at jegeren skal bli bedre i skog og fjell. Jegerprøve og storviltprøve er eksempler på det. Når det gjelder ettersøk etter skadet vilt derimot, står vi på stedet hvil. Jegernes Interesseorganisasjon er av den formening at det bør etterstrebtes en så god kvalitet som mulig på våre ettersøksekvipasjer. Det må tydeliggjøres i vårt stadig urbaniserte samfunn at jegere tar ansvar og bestreber seg til stadig forbedring. Noe annet vil ikke være riktig.

Etter innføringen av ettersøksordningen i 1994 kan det synes som om myndighetene har toet sine hender uten å vite hvilken kurs man skal velge. Det er pr. i dag ingen form for re-godkjenning/oppdatering av ekvipasjer eller hunder, og vi sitter med et nærmest verdiløst ettersøksregister. Ingen vet om hundene er «i aktiv bruk», eller om jeger eller hund fortsatt er i live, for den saks skyld. Som om ikke det er nok, foreligger det ikke et forskriftsfestet krav til kommunene om å benytte seg av godkjente ekvipasjer og flere unnlater å gjøre det av forskjellige årsaker.

Det gledelige er at det er igangsatt et arbeid for å endre ettersøksordningen, og denne skal etter planen innføres etter 2016. Kompetansegruppen for ettersøk (KGE) fra NKK består av fem personer som i samarbeid med MiDi, representert v/ Stensaas, skal utarbeide nye retningslinjer for ettersøksarbeidet og godkjenningsordningen. Vi vet allerede nå at det kun blir én type godkjenning (blod- og ferskspor). I tillegg er det på trappene forslag om en re-godkjenning etter fem år, altså en gang i hundens liv. For øvrig ser det, så vidt oss bekjent, ikke ut til at det kommer nevneverdige endringer, noe vi i Jegernes Interesseorganisasjon er skuffet over.

Ser vi på historikken vil kanskje kommende ordning leve i nye 20 år, hvilket er en forstemmende tanke. De som sitter med mandat til å innføre endringer må være sitt ansvar bevisst og få på plass en ordning med vesentlige forbedringer! Det som skisseres så langt når det gjelder ettersøkshund, mener vi *ikke* ligger innenfor rammen av samfunnsmessig aksept. NJFF og NKK legger opp til at ettersøksarbeidet skal favne bredden av norske jegere og at det arbeid som gjøres skal betraktes på lik linje med selve jaktutøvelsen. Jegernes Interesseorganisasjon presiserer at

søk etter skadde dyr ikke kan eller skal være en hobby for «hvermannen». Jegernes Interesseorganisasjon har en klar oppfatning av at det vil være samfunnsmessig nyttig og hensiktsmessig å nyttiggjøre seg av den kunnskap og erfaring en jeger besitter. Vi stiller derfor spørsmålet om ikke det vil være fornuftig at fremtidige ettersøksekvipasjer består av en godkjent hund og en fører som er registrert jeger. På denne måten sikrer vi et minimum av kunnskap knyttet til det viltet man skal drive ettersøk på. Jegernes Interesseorganisasjon er tydelige på at det må skilles klart mellom ettersøk på skadet/såret vilt og ettersøk i konkurranse-sammenheng. Vi snakker tross alt om dyrevelferd og forpliktelsen om at dyrets lidelser skal minimeres og da må det være en fordel å ha kunnskap om dyrets adferd. Vi er derfor ikke i tvil om at det er i samfunnets interesse å dra nytte av jegerens kompetanse og erfaring. Ta også i betraktning at jegeren har våpenkunnskap.

Å løfte kvaliteten på våre framtidige ekvipasjer er et langsiktig arbeid, og det må starte nå. Send jaktleder på et videregående ettersøkskurs og sørg for å ha den beste kompetanse for skuddplassundersøkelse for så i samarbeid med hundefører å planlegge ettersøket.

Vi i Jegernes Interesseorganisasjon håper at MiDi og KGE er sitt ansvar bevisst og sørger for å få på plass en vesentlig forbedring av ettersøksordningen etter 2016.

- Jegernes Interesseorganisasjon foreslår et eget godkjenningsspor for ettersøkshunder.
- Sporet kan inneholde skyting og noen momenter som simulerer et flyktende dyr.
- Hundene bør inn i et nytt register bestående av kun ettersøkshunder og ikke slik det er i dag med en blanding av konkurranse- og ettersøkshunder.
- Kurs for utdanning av ettersøksekvipasjer bør også med fordel strekke seg over mer enn et helgekurs eller tre. Tanken må være at jo flere øvingsspor jo bedre for både hund og fører.
- Forholdet mellom dommer og fører kan komme under søkelyset «kjennskap og vennskap» Vi må sørge for at habilitet ivaretas på en slik måte at ingen kan stille spørsmål til godkjenningen.
- Dersom det i tillegg kommer på plass en re-godkjenning som viser at fører virkelig mener noe med det å ha en ettersøkshund har vi kommet et godt stykke i riktig retning. (Eksempelvis kan også hunder med dokumenterte ettersøk i perioden slippe en re-godkjenning.)
- Det vil også være samfunnsmessig stor nytte i det å forskriftsfeste kommuners plikt til å benytte godkjente ekvipasjer.

facebook

www.jegernes.no

Roy Yven
Informasjonsansvarlig